

Dosarul nr. 2rh-14/24
2-18110058-01-2rh-05032024

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: T. Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gr. Dașchevici, A. Danilov și A. Panov)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: T. Chișca-Doneva, M. Ghervas, Sv. Moldovan, N. Craiu, N. Vascan)

ÎNCHEIERE

05 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Malanciuc

Ghenadie Eremciuc

Oxana Parfeni

Diana Stănilă

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, cererea de revizuire depusă de Sergiu Lucaș reprezentat de avocatul Artur Lungu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lucaș împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, intervenient accesoriu Vasile Bobea, cu privire la anularea ordinelor angajatorului, restabilirea în funcție și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a admis recursul declarat de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, reprezentată de avocatul Eugeniu Tetelea, s-a casat decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 02 ianuarie 2018, Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela Mariț, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași cu privire la anularea ordinului nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași”, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, și a ordinului nr. 84-c din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă”, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, restabilirea în funcția de șef al ocolului silvic Călărași în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată (f.d. 1-8, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamantul Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela

Mariș, a relatat că la 01 noiembrie 2017, angajatorul reclamantului, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, a emis ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași”.

Reclamantul a indicat că după cum rezultă din ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, controlul menționat a fost efectuat în temeiul informației nr. 11306 din 25 octombrie 2017 privind inspectarea îndeplinirii cerințelor referitoare la protecția mediului și folosirea rațională a resurselor naturale în perioada lunilor iunie-august 2017, parvenite de la Procuratura Anticorupție.

Reclamantul a susținut că în ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, este indicat că prin actul Inspecției Ecologice Călărași nr. 115724 privind rezultatele controlului, s-a constatat că în 17 dintre cele 37 parchete supuse controlului, masa lemnoasă a fost diminuată în întregime cu un volum de 274 m³, fiind cauzat un prejudiciu material în sumă de 244 848 lei, pornind de la prevederile normelor tehnice ce țin de delimitarea și inventarierea parchetelor.

Reclamantul a declarat că după cum rezultă din ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, responsabilitatea de calitatea lucrărilor de evaluare și calitatea materialelor primare la nivel de ocol silvic este atribuită șefului ocolului silvic, conform pct. 3) din ordinul nr.123 din 23 aprilie 2015 „Despre punerea în valoare a masei lemnoase”.

Reclamantul a afirmat că în ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, este indicat că reclamantul, deținând funcția de șef al ocolului silvic Călărași în cadrul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, nu a efectuat controlul calității inventarierii arborilor și nu a efectuat nicio inventariere de control, care să reflecte calitatea inventarierii arborilor din ocolul silvic Călărași.

Reclamantul a menționat că după cum rezultă din ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, reclamantul ar fi prezentat Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași actul de control al lucrărilor respective pentru toate parchetele evaluate, fără depistarea diminuării masei lemnoase cu un volum de 274 m³ și a cauzării prejudiciului material în sumă de 244 848 lei.

Astfel, reclamantul a relevat că în ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, este invocată încălcarea de către reclamant a prevederilor pct. 1.4, 2.7, 2.11 și 4.1 din Instrucțiunea de funcție a șefului ocolului silvic din Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, aprobată prin Ordinul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași nr. 01-p din 02 ianuarie 2013.

Reclamantul a notat că potrivit pct. 1 din ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, s-a decis eliberarea reclamantului din funcție în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) și 211¹ lit.h) din Codul muncii.

Reclamantul a evidențiat că în baza ordinului nr. 84-c din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă”, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, contractul individual de muncă al reclamantului a fost desfăcut în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii.

Reclamantul a punctat că s-a aflat în concediu medical în perioada 09 decembrie 2016 – 02 iunie 2017, iar încălcările pentru care a fost sancționat au fost comise în perioada lunilor ianuarie-martie 2017.

Astfel, reclamantul a evidențiat că în perioada aflării sale în concediu medical, responsabilitatea de calitate a lucrărilor de evaluare și calitatea materialelor primare la nivel de ocol silvic a fost atribuită șefului adjunct al ocolului silvic, și anume lui Gheorghe Antoci.

În context, reclamantul a subliniat că îndeplinirea de către Gheorghe Antoci a atribuțiilor șefului ocolului silvic în perioada de referință se confirmă prin ordinul nr. 203-p din 12 decembrie 2016, emis de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași.

În continuare, reclamantul a invocat că în contradicție cu prevederile art. 208 alin.(1) din Codul muncii, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași nu i-a prezentat informația nr. 11306 din 25 octombrie 2017, parvenită de la Procuratura Anticorupție, rezultatele controlului ce a avut loc în perioada lunilor iunie-august 2017 și actul Inspecției Ecologice Călărași nr. 115724 privind rezultatele controlului, pentru ca reclamantul să poată prezenta o explicație scrisă.

De asemenea, reclamantul a reliefat că în situația invocării de către Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași a prevederilor art. 86 alin. (1) lit.p) din Codul muncii, aceasta urma să organizeze o anchetă de serviciu, conform prevederilor art. 208 alin. (2) din Codul muncii.

Prin încheierea din 23 octombrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Vasile Bobea, șeful ocolului silvic Călărași (f.d. 129, vol. I).

Prin hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Sergiu Lucaș împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, intervenient accesoriu Vasile Bobea, cu privire la anularea ordinului nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 și a ordinului nr.84-c din 01 noiembrie 2017, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă și a cheltuielilor de judecată (f.d. 164-169, vol. I).

La 06 noiembrie 2018, Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela Mariș, a declarat, prin intermediul oficiului poștal, apel împotriva hotărârii din 25 octombrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central (f.d. 155-156; 162, vol. I).

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela Mariș. A fost casată hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Sergiu Lucaș. S-a anulat ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași”, în partea ce se referă la Sergiu Lucaș. S-a anulat ordinul nr. 84-c din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă”. S-a restabilit Sergiu Lucaș în funcția de șef al ocolului silvic Călărași la Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași începând cu data de 01 noiembrie 2017, hotărâre ce se execută imediat. S-a încasat în beneficiul lui Sergiu Lucaș, din contul Întreprinderii de

Stat pentru Silvicultură Călărași, salariul și sporurile salariale pentru toată perioada absenței forțate de la muncă în sumă de 203 840 lei. S-a încasat în beneficiul statului, din contul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, taxa de stat în sumă de 6 115, 2 lei (f.d. 17-23, vol. II).

La 15 noiembrie 2019, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, reprezentată de avocatul Eugeniu Tetelea, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central (f.d. 33-36, vol. II).

Prin decizia din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, reprezentată de avocatul Eugeniu Tetelea.

S-a casat decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela Mariș, împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, intervenient accesoriu Vasile Bobea, cu privire la anularea ordinelor angajatorului, restabilirea în funcție și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată (f.d.73-84, Vol.II).

La 25 martie 2020 Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela Mariș a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire și casarea deciziei instanței de recurs.

Prin încheierea din 17 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Marcela Mariș (f.d.127-134, Vol.II).

La 24 februarie 2022 Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs și pronunțarea unei noi decizii de respingere a recursului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d.141-162, Vol.II).

Prin încheierea din 04 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu (f.d.173-183, Vol.II).

La 02 martie 2024, Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs și pronunțarea unei noi decizii de respingere a recursului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d.141-162, Vol.II).

Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu a înaintat cererea de revizuire în baza dispozițiilor art. 446-448, art. 449 lit. b) și art. 450 și 451 din Codul de procedură civilă.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu, a relatat că, prin încheierea din 04 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție,

cererea sa de revizuire a fost respinsă, deoarece Actul nr. 115724 din 30 iunie 2017, care a constituit temei de emitere a Ordinului nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași” și nr.84-c din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă”, a fost perfectat anterior deciziei a cărei revizuire se solicită, iar adresările lui Sergiu Lucaș și răspunsurile la ele, ale Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice din 26 iulie 2021 și Universității Agrare de Stat din Moldova din 24 noiembrie 2021 sunt perfectate după pronunțarea deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, fapt ce denotă, în opinia instanței, că revizuentul nu a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Aici, revizuentul a menționat că în cadrul examinării anterioare a cauzei, în baza probelor existente la dosar, a avut câștig de cauză în urma deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, iar concretizarea unor circumstanțe esențiale ale cauzei, care de fapt, parțial au existat, dar au fost interpretate într-un alt mod de către Curtea Supremă de Justiție, a apărut după pronunțarea deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, ca fiind necesare pentru completarea circumstanțelor existente la dosar și combaterea insistentă a interpretărilor unilaterale ale Curții Supreme de Justiție. Or, interpretările unilaterale și chiar superficiale ale Curții Supreme de Justiție, dovedesc erori judiciare și omisiuni ale justiției pe acest caz, care pot fi corectate doar în urma revizuirii deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu a indicat că consideră în continuare că decizia din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, care este un act judecătoresc irevocabil poate fi retractată, deoarece prin prezenta cerere de revizuire prezintă înscrisuri suplimentare la cele prezentate anterior, ce dovedesc circumstanțe esențiale și convingătoare ce pot justifica în mod legal și echitabil revizuirea deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție.

De altfel, revizuentul a precizat că ulterior depunerii cererii de revizuire anterioare, la 28 februarie 2023, a fost pronunțată hotărârea pe cauza civilă în contencios administrativ, pornită de el împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, iar până la pronunțarea acestei hotărâri, pârâtul pe cauza în contencios administrativ a eliberat pe rând aproximativ toate înscrisurile solicitate, dintre care cel mai important fiind Registrul anual de punere în valoare a parchetului de exploatare pe anul 2017, din care rezultă că din volumul masei lemnoase considerate ca diminuată, în cele 17 parchete din 37 supuse controlului, în anul 2017, 44 m³ sunt lemn inutil, adică lemn care nu prezintă valoarea lemnului util, fapt confirmat și prin răspunsul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași din 15 noiembrie 2023. Din copia autenticată a Registrului anual de punere în valoare a parchetului de exploatare pe anul 2017, care a fost perfectat și semnat în decada 3 a lunii decembrie, se constată că acest Registru nu a fost semnat de către el, precum a insistat Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași în referința sa depusă la cauza prin care s-a contestat actele întreprinderii din 01 noiembrie 2017 privind concedierea lui, în recursul depus împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel, poziție acceptată de Curtea Supremă de Justiție, fără a verifica argumentele reclamantului pe cauză, care la acest capitol în timpul procesului s-a apărat și a dovedit că în a treia decadă a lunii decembrie, dânsul se afla în concediu de boală

(conform certificatului anexat la dosar, care se mai anexează pentru vizualizare din 01 august 2017, conform căruia, în perioada 09 decembrie 2016 – 02 iunie 2017 s-a aflat în concediu medical). Acest certificat, atestă și faptul că în primul semestru al anului 2017 când au fost exploatate parchetele de masă lemnoasă, inclusiv în cele 17 din 37, supuse controlului în anul 2017, el, la fel, s-a aflat în concediu de boală. Astfel, revizuentul a precizat că n-a participat la perfectare și n-a semnat Registrului anual de punere în valoare a parchetului de exploatare pe anul 2017, în a 3 decadă a lunii decembrie și nu a gestionat cu ocolul silvic Călărași în perioada de exploatare a parchetelor de masă lemnoasă, inclusiv în cele 17, în care se pretinde că s-au constatat diminuări, din cele 37, supuse controlului în anul 2017, dar prin Ordinele nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași” și nr.84-c din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă”, care s-au întemeiat pe Actul nr. 115724 din 30 iunie 2017, a fost declarat vinovat de diminuarea masei lemnoase și concediat.

Subsecvent, revizuentul a relevat că, prin răspunsul din 15 noiembrie 2023, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, a omis să răspundă la întrebarea, prin care metodă s-a calculat volumul de masă lemnoasă diminuat în cele 17 parchete supuse controlului și dacă s-a aplicat sau nu marja de eroare la perfectarea Actului nr. 115724 din 30 iunie 2017, recomandându-i ca aceste întrebări să le adreseze Inspectoratului pentru Protecția Mediului.

Astfel, în urma adresării la Inspectoratul pentru Protecția Mediului, prin Răspunsul din 24 ianuarie 2024, i s-a comunicat că metoda de calcul a volumului de masă lemnoasă rezultat în urma inventarierii cioatelor de arbori în 37 de parchete, este descrisă în Actul nr. 115724 al îndeplinirii cerințelor privind protecția mediului și folosirii raționale a resurselor naturale din 30 iunie 2017. Dar, în Actul nr. 115724 din 30 iunie 2017 nu este reflectat indicele masei lemnoase diminuate în volum de 274 m³, deoarece această cifră nu se observă nici în actul propriu-zis și nici în Anexa nr. 1 la el. Respectiv, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, prin Răspunsul din 24 ianuarie 2024, a confirmat că în Tabelul nr.1 (anexă la actul de control nr. 115724 din 30 iunie 2017) a fost oglindită diferența dintre volumul autorizat conform biletelor silvice și volumul brut rezultat în urma controlului efectuat pe cioatele arborilor exploatați, nefiind aplicată marja de eroare de ±30 %, conform ordinului nr. 159 din 30 mai 2016 al Agenției Moldsilva, care este utilizat pentru uz intern de către entitățile silvice subordonate.

Așadar, revizuentul a subliniat că Actul nr. 115724 din 30 iunie 2017, nu reflectă în mod direct indicele masei lemnoase diminuate în volum de 274 m³ și respectiv, la perfectarea lui nu a fost aplicată marja de eroare de ±30 %, conform ordinului nr. 159 din 30 mai 2016 al Agenției Moldsilva, care este un act normativ de ramură și obligatoriu pentru toate autoritățile, inclusiv și pentru Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași și pentru Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

Prin urmare, din motivele enunțate, în opinia revizuentului răspunsul din 24 ianuarie 2024 al Inspectoratului pentru Protecția Mediului, este un temei incontestabil de revizuire a deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, pentru a corecta eroarea neaplicării de către Curtea Supreme de Justiție a Ordinului nr. 159 din 30 mai 2016 al Agenției Moldsilva „Cu privire la aprobarea instrucțiunii cu privire la efectuarea reviziilor și controlul operativ în fondul forestier proprietate publică a

statului”, care reglementează necesitatea aplicării marjei de eroare de $\pm 30\%$ la revizia cioatelor în parchete, potrivit normelor tehnice privind delimitarea și inventarierea parchetelor la verificarea pertinentei și admisibilității ca probă, a Actului nr. 115724 din 30 iunie 2017, care a servit ca temei pentru emiterea Ordinului nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași” și nr.84-c din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă” cu Sergiu Lucaș, care au fost anulate prin soluția adoptată de Curtea de Apel Chișinău la 12 septembrie 2019.

Subsidiar, Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu a enunțat că în absența unui calcul desfășurat, clar și concret al volumului masei lemnoase diminuate, în cele 17 parchete supuse controlului, care să dovedească faptul diminuării volumului masei lemnoase cu 274 m^3 , ce valorează 244848 de lei, precum este indicat în Ordinul nr.197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași”, chiar și din cifrele reflectate în acest act, referitor la volumele diminuate în parchetele supuse controlului și descrise în Ordinul nr.197-p din 01 noiembrie 2017, nu se poate calcula volumul egal cu 274 m^3 de masă lemnoasă diminuată.

Astfel, conform datelor reflectate, referitoare la volumele de masă lemnoasă diminuată în cele 17 parchete supuse controlului și cota lor procentuală calculată, la aplicarea în privința lor, a marjei de eroare de $\pm 30\%$, se identifică, în mod legal, că masa lemnoasă a fost diminuată doar în parchetele: nr.69 A I, igienă, suprafața 8,5 ha-diminuat cu 27 m^3 (33%), iar în urma aplicării marjei de eroare de $\pm 30\%$, volumul masei lemnoase diminuate este egal cu 3% peste marja de eroare, care se ia în calcul și constituie $2,5 \text{ m}^3$ ($27 \times 1:33 = 0,818 \times 3 = 2,45$); nr.52 F II, igienă, suprafața 3,4 ha-diminuat cu 27 m^3 (37%), iar în urma aplicării marjei de eroare de $\pm 30\%$, volumul masei lemnoase diminuate este egal cu 7% peste marja de eroare, care se ia în calcul și constituie $5,1 \text{ m}^3$ ($27 \times 1:37 = 0,729 \times 7 = 5,1$); nr.29 E II, igienă, suprafața 8 ha-diminuat cu 16 m^3 (39%), iar în urma aplicării marjei de eroare de $\pm 30\%$, volumul masei lemnoase diminuate este egal cu 9% peste marja de eroare, care se ia în calcul și constituie $3,7 \text{ m}^3$ ($16 \times 1:39 = 0,41 \times 9 = 3,7$). Iar, volumul total, al masei lemnoase diminuate, în aceste trei parchete cu cotă procentuală mai mare de 30%, care se ia în calcul, conform Ordinului nr. 159 din 30 mai 2016 al Agenției Moldsilva „Cu privire la aprobarea instrucțiunii cu privire la efectuarea reviziilor și controlul operativ în fondul forestier proprietate publică a statului” este egal cu $11,3 \text{ m}^3$ ($2,5 \text{ m}^3 + 5,1 \text{ m}^3 + 3,7 \text{ m}^3 = 11,3 \text{ m}^3$), care la prețul unui metru cub, egal cu 894 lei, reieșind din calculul ($244848 \text{ lei} : 274 \text{ m}^3 = 894 \text{ lei}$), constituie prejudiciul de 10102 lei ($11,3 \times 894 \text{ lei} = 10102 \text{ lei}$).

Respectiv, suma de 10102 lei - ca prejudiciu produs în urma diminuării volumului masei lemnoase, calculată cu aplicarea normelor legale, nu depășește 5 salarii medii lunare pe economie prognozate pe anul 2017 (egală cu 5600 de lei \times 5 luni = 28000 de lei) și astfel nu poate fi calificată ca o încălcare gravă a obligațiilor de muncă în condițiile art. 211¹ lit. h) al Codului Muncii, faptă pentru care a fost eliberat din funcție în temeiul art. 86 alin.(l) lit. p) al Codului Muncii, conform Ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017 „Cu privire la rezultatele controlului calității lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase în cadrul ocolului silvic Călărași”.

Mai mult, din cele expuse rezultă că nu este vinovat de diminuarea masei lemnoase în cele 3 parchete din cele 17, deoarece nu a participat la perfectare și n-a semnat Registrului anual de punere în valoare a parchetului de exploatarea pe anul 2017, în a 3 decadă a lunii decembrie 2016 și nu a gestionat cu Ocolul silvic Călărași în perioada de exploatare a parchetelor de masă lemnoasă, inclusiv în cele în care s-au constatat diminuări. Or, la materialele cauzei sunt dovezi că în perioada 09 decembrie 2016 – 02 iunie 2017, perioadă în care s-a aflat în concediu medical, Ocolul silvic Călărași la condus adjunctul șefului Ocolului silvic Călărași - Gheorghe Antoci, care pentru îndeplinirea acestei funcții a avut calculat și adaos la salariu, în baza Ordinului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași nr. 203-p din 12 decembrie 2016.

În final, concluzionând, revizuentul a conchis că răspunsul din 24 ianuarie 2024 al Inspectoratului pentru Protecția Mediului, este un temei incontestabil de revizuire a deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, deoarece atestă circumstanțe esențiale și convingătoare că Curtea Supremă de Justiție, la pronunțarea acestei decizii a admis erori judiciare și omisiuni ale justiției pe acest caz, care pot fi corectate doar în urma revizuirii ei, act care în mod legal și echitabil nu va încălca principiul securității juridice a raporturilor civile.

La 04 aprilie 2024 în adresa Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași și a lui Vasile Bobea a fost expediată copia cererii de revizuire depuse de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu.

Până la data stabilită pentru examinarea cererii de revizuire depuse de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu, Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași și Vasile Bobea nu au depus referințe, în care să-și expună opinia pe marginea argumentelor invocate.

Studiind cererea de revizuire în raport cu materialele cauzei, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.452 alin.(1¹) din Codul de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

În cererea de revizuire Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu a indicat că solicită examinarea acesteia cu participarea părților.

Revizuirea s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție, prin prisma dispozițiilor art.452 alin.(1¹) din Codul de procedură civilă, a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actelor judecătorești contestate.

Potrivit art.453 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă;

În corespundere cu art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei

care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În conformitate cu art.451 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449, cu anexarea probelor ce le confirmă și a dovezii de plată a taxei de stat și/sau a taxei de timbru în mărimea prevăzută de [Legea taxei de stat nr.213/2023](#).

Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu și-a întemeiat cererea de revizuire în baza art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, anexând la cererea de revizuire copiile unor înscrisuri, și anume: deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție; Actului de control nr. 115724 din 30 iunie 2017, cu anexa nr. 1; Ordinului nr. 197-p din 01 noiembrie 2017; Ordinului nr. 84-c din 01 noiembrie 2017; răspunsului Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice din 26 iulie 2021; răspunsului Universității Agrare de Stat din Moldova din 24 noiembrie 2021; răspunsului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași din 07 februarie 2023; extrasului din Registrul anual de punere în valoare a parchetului de exploatarea pe anul 2017; cererii adresate Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași din 03 noiembrie 2023; răspunsului Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași din 15 noiembrie 2023; cererii adresate Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 04 ianuarie 2024 și a răspunsului Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 24 ianuarie 2024 (f.d.197-228, Vol. II).

Verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că temeiurile invocate în cererea de revizuire a deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu, nu sunt concludente și rezidă din interpretarea greșită a acestor prevederi legale.

Înscrisurile prezentate în susținerea cererii de revizuire nu constituie circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului.

Or, Actul de control nr. 115724 din 30 iunie 2017, cu anexa nr. 1; Ordinul nr. 197-p din 01 noiembrie 2017; Ordinul nr. 84-c din 01 noiembrie 2017; răspunsul Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice din 26 iulie 2021 și răspunsul Universității Agrare de Stat din Moldova din 24 noiembrie 2021, au fost anterior prezentate și anexate la materialele cauzei, și instanța de judecată s-a expus asupra pertinenței acestora, inclusiv în încheierea din 04 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire a deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu (f.d.173-183, Vol.II).

Iar, extrasul din Registrul anual de punere în valoare a parchetului de exploatare pe anul 2017, a fost emis și datează cu anul 2017 (f.d.212-224; Vol. II), adică anterior pronunțării deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a cărei revizuire se solicită, iar revizuentul nu a prezentat probe ce ar demonstra cu certitudine că nu a cunoscut despre existența acestuia și că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Mai mult, Sergiu Lucaș, s-a adresat cu cerere Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași pentru ai fi eliberate Fișa de inventariere a arborilor destinate

exploatării sau extrase din Registrul anual de punere în valoare a parchetelor de exploatare pentru anii 2016-2017, care conțin aceeași informație, abia la 02 februarie 2023, fiindu-i eliberate ca anexă odată cu răspunsul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași nr.32 din 07 februarie 2023, adică ulterior pronunțării deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a cărei revizuire se solicită (f.d.211-224, Vol.II).

De asemenea, instanța de revizuire relevă că răspunsul Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași nr. ÎSSCL/433, din care rezultă că masa lemnoasă evaluată vizual, ca lemn neutil în timpul evaluării, care a fost luată la evidență, ca lemn realizabil, fapt conformat prin recepția tehnică a masei lemnoase, și răspunsul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr.123, potrivit căruia controlul masei lemnoase a fost efectuat pe cioate și masa lemnoasă rezultată în urma tăierilor lipsea la momentul controlului din parchete exploatare, nefiind posibil de apreciat volumul masei lemnoase neutile, reflectată în materialele primare de punere în valoare a masei lemnoase, totodată conform demersului nr. ÎSSCL/433 din 15 noiembrie 2023 al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, toată masa lemnoasă rezultată în urma tăierilor în parchetele supuse controlului a fost luată la evidență ca lemn realizabil, nefiind constatat un anumit volum de masă lemnoasă neutilă, au fost emise la 15 noiembrie 2023 și respectiv 24 ianuarie 2024, la cererile depuse de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu la data de 03 noiembrie 2023 și 04 ianuarie 2024, adică ulterior pronunțării deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a cărei revizuire se solicită.

Astfel, se atestă că Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu nu a prezentat probe ce ar demonstra cu certitudine că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, în condițiile în care s-a adresat Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași la 02 februarie 2023, solicitând eliberarea Fișei de inventariere a arborilor destinate exploatării sau extraselor din Registrul anual de punere în valoare a parchetelor de exploatare pentru anii 2016 - 2017, dar și la 03 noiembrie 2023 pentru eliberarea informațiilor la întrebările înaintate, precum și Inspectoratului pentru Protecția Mediului la data de 04 ianuarie 2024 cu solicitarea eliberării informației la întrebările adresate, adică ulterior pronunțării deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a cărei revizuire se solicită.

De altfel, instanța de revizuire menționează că Sergiu Lucaș și reprezentatul său au participat la judecarea cauzei și în conformitate cu art. 56 alin.(1) și art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, au avut posibilitatea să reclame probe, să formuleze cereri și să prezinte instanței de judecată dovezile de care dispun în timpul judecării cauzei în fond.

Prin urmare, aspectele invocate în cererea de revizuire reflectă caracterul unor critici, prin care se urmărește retractarea unui act de dispoziție judecătoresc, revizuentul exprimându-și nemulțumirea față de soluția conținută în decizia din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a admis recursul declarat de Întreprinderea de Stat pentru Silvicultură Călărași, reprezentată de avocatul Eugeniu Tetelea, s-a casat decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lucaș împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, intervenient accesoriu Vasile Bobea, cu privire la anularea ordinilor angajatorului, restabilirea în funcție și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată (f.d.73-84, Vol.II). Respectiv,

cererea de revizuire actuală constituie un recurs camuflat, un dezacord cu soluția luată de Curtea Supremă de Justiție la 05 februarie 2020, fapt ce condiționează respingerea acesteia.

Revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale.

De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, iar competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu contra României*).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceiași chestiune nu este un temei de reexaminare.

O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul *Roșca contra Moldovei*).

Prin urmare, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că admiterea cererii de revizuire a deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu în condițiile în care a fost formulată ar încălca principiul securității raporturilor juridice și ar duce inevitabil la violarea art.6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană cu mai multe ocazii a menționat că dreptul la o instanță, garantat de articolul 6§1 din Convenție, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. România*, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII). Acest principiu cere ca nicio parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu în cererea de revizuire a deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 din Codul de procedură civilă, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă,
Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sergiu Lucaș, reprezentat de avocatul Artur Lungu împotriva deciziei din 05 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lucaș împotriva Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Călărași, intervenient accesoriu Vasile Bobea, cu privire la anularea ordinelor angajatorului, restabilirea în funcție și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Ghenadie Eremciuc

Oxana Parfeni

Diana Stănilă